

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

POUTNÍ FARNOST

Mnoho vody vyteklo od minulého září ze sudějovské studánky, mnoho lidí přišlo na území naší farnosti a zase v pokoji odešlo, mnoho modliteb bylo vysloveno v chrámech našeho kraje. Naše farnost se pomalu, ale jistě stává poutní farností. Je to dar, možnost, kterou každá farnost nemá a kterou si začínáme uvědomovat. Lidé putující tím, že přicházejí a procházejí naším krajem, stávají se spoluvyřeteli naší farnosti. Ladí sebe i nás, kteří zde žijeme, na rytmus spjatý s chrámem. Rituály spojené s kostelem se stávají osou našeho i jejich kevní svátky člení náš každla nás zve na mši, kostely, vědomí o krajině našeho jednoho kostela k dalším znovu prošlapávány. Nesporností a přítomnost prolíná se připomínají hlavně ty nejjsou zdálky vidět vytáhlé kostelní věže, štítů starých far a chalup, kapličky, křížky, zámky a tvrze. Nemusíme jezdit stovky nebo tisíce kilometrů daleko, protože naše farnost, náš kraj dokáže promluvit ke každému, kdo je vnímavý a umí se dívat kolem sebe.

života. Církevní rok a círdodenní život. Zvon kostekaple, křížky utvářejí podomova. Cesty vedou od sakrálním stavbám a jsou čet nohou prošlo naší fars minulostí, kterou nám starší památky. Při poutích

Věřím v sílu poutě, na které si vyprošujeme Boží požehnání pro sebe, své rodiny i náš kraj. Proto bych vás rád i nadále zval k poutím a k putování. Ať už na poutní místo k sv. Anně do Sudějova, na Cestu sedmi kostelů, nebo k poutním slavnostem jednotlivých kostelů. Provázet nás bude Rok víry vyhlášený Benediktem XVI. na období od 11. října 2012 do 24. listopadu 2013.

Přeji a vyprošuji, aby to, co se na našich poutích odehraje, nás vedlo blíž k cíli našich cest - k Bohu.

P. Kamil

POUTNÍK

Poutník pluje krajinou
tu mělčinou
tu hlubinou...
Myšlenky jak roztrhaná
plachta do oblak letí
kříž je kotva
po tisíciletí.

Poutník jde sám
jeho duše sama nebývá
v bolesti se zmítá
za druhé v představách
zmírá.

Toulá se krajinou
nese i mou duši
zdánlivě nevinou
v lodi v podpalubí
v kotli mé hříchy taví
a nese je popálen on sám
na příd a letí
do oblak letí
po staletí.

Poutník je sám
v jeho duši plno bývá
o jeho modlitbu
každý z nás úpěnlivě
prosívá
nářek a volání
v tichu se ozývá.

Poutník pluje krajinou
tu mělčinou
tu hlubinou
myšlenky jak roztrhaná
plachta do oblak letí
kříž je kotva do nebe
po tisíciletí.

Jája Trojanová

ROZHOVOR S BISKUPEM MONS. JANEM BAXANTEM

*Letošní pouť
k sv. Anně v Sudějo-
vě navštívil Otec
biskup Baxant a
ochotně nám posky-
tl rozhovor pro náš
farní Věstník.*

Pane biskupe, mohl byste nám říci něco o své rodině? Jak to vypadalo u vás doma, jak jste žili?

U nás doma to bylo moc hezké. Byli jsme vychováni takovým klidným způsobem, žádné donucování. Já, když se zpětně dívám na způsob, jak nás rodiče vedli, obdivuji, jak nám nesmírně důvěřovali. Bohužel to doma trvalo jen do mých čtrnácti let. Potom jsem odešel na studia a vracel se domů jen na prázdniny a občas na neděli, v sobotu jsme se ještě učili. Také to bylo finančně náročné. Takže pro mě v této době skončilo to krásné období, na které každý člověk rád vzpomíná. Ovšem způsob výchovy mých rodičů mě ovlivnil natolik, že pokud jsem byl později v pozici, kdy jsem se staral o mladé nebo měl mladší spolupracovníky, snažil jsem se mít takový režim důvěry. Je to náročné, ale myslím, že jedině možné a krásné. Při vzájemné důvěře jsou lidé ochotni jeden pro druhého něco podstoupit a lecos udělat.

Co Vás ovlivnilo při volbě povolání?

Povolání je od Pána Boha, ale tako-

vým Božím nástrojem byl můj bratr. V roce 1968 jsem složil maturitu a byl přijat na vysokou školu stavební. O prázdninách mi bratr položil otázku: „A prosím Tě, když ty nepůjdeš do semináře, kdo z Karlových Varů půjde? Nikdo.“ A bylo rozhodnuto. Takže místo do Dejvic na fakultu jsem po prázdninách nastoupil do semináře v Litoměřicích. Mé rozhodnutí tedy ovlivnil bratr.

Během vašeho kněžského působení jste prošel několika farnostmi a zastával různé funkce. Dalo by se říci, kdy jste byl nejspokojenější?

Opravdu, říkám to upřímně a není to přehánění, všude jsem byl spokojený. Každé působiště se stalo mým domovem a já měl pocit, že tam zůstanu navždy, ale nestalo se tak. Potom později, kdy jsem měl vliv na bohoslovce nebo kněze, jsem si říkal, jak je důležité, aby kněží ve farnosti žili, prožívali tam s lidmi jejich starosti i radosti, aby lidé neměli pocit, že je tam kněz jen na návštěvě. Zároveň by kněz měl považovat místo svého působení za místo, kde je kvůli lidem a je jejich pastýřem.

Jako biskup řídíte Litoměřickou diecézi. Tam je situace asi dost obtížná.

Ano, je tam obtížná situace, ale jak říkávala naše maminka - chleba je vždy o dvou kůrkách. Obtížné věci se musí překonávat a i v obtížnosti se dá žít. Můžeme situaci chápat jako příležitost k překonávání a k vytrvalosti v těžkostech, něco pro

Pána Ježíše udělat. Je třeba život nepromarnit v zahálce nebo v pohodlnosti. Všude je zem Páně a všude je Pán Ježíš, který nám chce pomáhat.

Z čeho jste měl v posledním období radost?

Já těch radostí mám moc. Pán Bůh je tak dobrotivý a milostivý, že nám dává ode všeho dost a dost. Takovou obyčejnou lidskou radost jsem měl před několika dny. Uvědomil jsem si, že jsem ještě nebyl na Sněžce a nějak se o tom zmínil. Spolupracovníci na biskupství mi chtěli udělat radost, zorganizovali výlet a společně jsme šli na Sněžku. Kdybych věděl, jak je to náročné, tak bych po tom netoužil. Ale dodatečně jsem moc rád, že jsem to dokázal a mám to pro celý život odbyté.

Co myslíte, že naší společnosti nejvíce chybí?

Nejvíce chybí velkorysost, nadhled, trpělivost, shovívavost a pokora v mezilidských vztazích. Platí to v církvi, ve společnosti obecně i v rodinách. Jsou dva extrémy. Buď neděláme nic, lelkujeme a tím promarňujeme čas nebo všechno děláme hekticky, stále na něco tlačíme, něco svého zdůrazňujeme. Myslím si, že by nám prospělo, kdybychom zvolnili tempo a začali víc vnímat jeden druhého. Právě to znamená větší dávku velkorysosti, trpělivosti, nadhledu. Méně toho zmatku a hluku, který je způsoben právě tou ukvapeností. To neprospívá nikomu a ničemu. Měli bychom tedy zvolnit tempo, nechtít všechno zvládnout,

protože to ani není nutné, něco může zůstat tak, jak je.

Čím byste mohl povzbudit a potěšit nás?

V poslední době lidem často říkám, že se málo radujeme z toho, že jsme křesťané. My už se nemusíme stydět, že jsme křesťané, nikdo se nám nesměje, není to odstrašující stav, když je někdo křesťanem, nejsme pronásledováni. My se ale více podobáme lidem tohoto světa. Stále naříkáme, fňukáme, s něčím jsme nespokojeni, něco kritizujeme, odsuzujeme a přitom to podle evangelia dělat nemáme. Máme mít více důvěry v Pána Boha, více důvěry mezi sebou navzájem. Moc bych si tedy přál a všechny prosím o to, aby měli více radosti, že patří do Kristovy církve. Kristova církev je Boží rodina a o tu rodinu se Bůh stará dobře, pečlivě, milionkrát líp, než bychom se starali my, ani bychom to neuměli, i kdyby se o ni starali ti nejinteligentnější a nejlaskavější lidé. A to, že patříme do té Boží rodiny, je důvod k velké radosti. Myslím, že na to někdy zapomínáme a necháme se utlouct pesimismem, negativismem, kriticismem a ztrácíme energii pro radování se z toho, co máme a vlastně to máme gratis!

Pane biskupe děkujeme za povzbudivá slova a Váš čas.

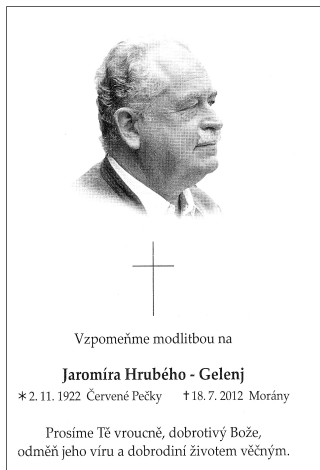
MH

DOHŘEB P. BARONA JAROMÍRA HRUBÉHO DNE 27. ČERVENCE 2012 A ŽÁDUŠNÍ MŠE SVATÁ V ČESTINĚ

Co říci k tomuto důstojnému aktu posledního rozloučení?

Starobylý rod získal v restituci část majetku. V jakém zuboženém stavu, víme. A najednou - pomalu, ale jistě, se dobří hospodáři ujali svých povinností a zvelebili vše, co je jejich, ale navíc i to, co je obecné. Krajina v širém okolí rozkvetla. Kostely jsou součástí naší krásné vlasti a kulturním dědictvím. Zde je třeba, aby se na údržbě podílely jak obce, tak věřící i nevěřící. Jde o zachování duchovních a kulturních hodnot. Toto plnou měrou činil pan baron Hrubý. Jeho osobní vztah ke spoluobčanům byl příkladný. Slušnost a pokora.

Kež je mu země lehkou. Čest jeho památce.

Spoluobčané

**SETKÁNÍ POUTNÍKŮ
NA SVATOANENSKÉ POUTI
V SUDĚJOVĚ S PANEM BISKUPEM
JANEM BAXANTEM
DNE 29. ČERVENCE 2012**

K obsahu promluvy pana biskupa není třeba se obdivně vyjadřovat. Pro něho je kvalita normou. Výstižnými slovy se dotkl významu dobré výchovy v rodině a tím i vzorců chování, které předáváme svým dětem. Také zdůraznil předávání víry dál! Víru předáváme svým příkladem, neboť - strom poznáš po ovoci - aneb latinské přísloví praví: „Verba movent, exempla trahunt.“ (Slova plynou, příklady táhnou.)

Z osobního pohledu kolínských poutníků, kteří pamatují jak pana biskupa coby kolínského kaplana, tak i jeho nucený odchod a dále opět návrat v pozici vikáře, dodáváme. Přístup pana biskupa k věřícím má znaky úžasné věrnosti. Oslovuje nás jmény, pamatuje si nás. Nosí nás v srdci i v myslí. Co více dodat?

Jde o pohlazení na duši. Děkujeme.

MUDr. Jana a Ladislav Psychlovi

**PŘJETÍ POUTNÍKŮ JDOUCÍCH
PO TRASE Z ŘÍČAN DO KOSTELA
BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ
V SLAVKOVICÍCH**

Dne 29. července 2012 jsme v Čestíně kolem 18. hodiny uvítali poutníky. Mimo jiné je přivítal nikoliv déšť, ale pořádný liják. Poutníci procházeli tímto požeňnaným krajem již podruhé.

Přijetí poutníka do domu má své prastaré zásady - host do domu, Bůh do domu. Jiná starozákonní pravda říká: „Nedaří-li se Tvému bratru, neptej se ho, jak se má, nejdříve mu dej najíst a napít. Teprve potom se jej zeptej, jak se má.“

Obě poutnice, které jsme přijali, měly z cesty menší zdravotní problémy. Teplá koupel, ošetření a zavodnění, teplá večeře, to vše bylo balzámem na tělo i na duši. Paní Olga a paní Jana byly velmi skromné. Za vše vděčně děkovaly. Spaly v našich čistě povlečených postelích, jako mimina. (Manžel vyměnil své důstojné lože za skautské přespání na půdě, já v kuchyni.)

Připravili jsme snídani, svačinu i čaj na cestu. Odměnou nám byly drobné dárky, laické požeňnaní a příslib modliteb během putování.

Co říci závěrem. Kdo byl více obdarován? V době, kdy se někdy obáváme otevřít cizím lidem z důvodu bezpečnosti, podvodu a podobně, přijmeme poutníky. Obnova důvěry v lidskou důstojnost, slušnost se rychlostí světla vrátí zpět.

Nebojme se přijímat poutníky, kteří v dobrém přicházejí. Platí, že modlitby spravedlivého prorazí nebesa.

MUDr. Jana Peychlová

14. SVATÝCH POMOCNÍKŮ *Svatý Eustach 20. 9.*

Za židovských válek pod římským císařem Vespasiánem (vládl v letech 69 až 79 po Kr.) a jeho synem Titem (79 až 81 po Kr.) se vyznamenal neobyčejnou udatností šlechtic Placidus, známý i jako pronásledovatel křesťanů. Ten v mírových dobách velmi rád chodil na lov. Při jednom takovém lovu narazil na skupinu jelenů, z nichž nejsilnější se odloučil a prchal do lesa. Placidus zahořel touhou jelena ulovit a pronásledoval ho. Po dlouhé a namáhavé honbě zahlédl konečně jelena na vrcholku skály. Zvedl luk, aby namířil, když v tom spatřil mezi parohy něco lesklého. Přiblížil se proto ještě blíže a shledal, že jelen má mezi parohy svítící kříž. Pln úžasu zřel na nadpřirozený jev - a tu pojednou slyší tajemný hlas: „Placide, proč mne pronásleduješ? Jsem Kristus, jenž za spásu tvoji a všeho lidstva zemřel na kříži. Šel jsi na lov, ale já jsem přišel ulovit tebe.“ I tázal se Placidus: „Pane, co mám učiniti?“ A dostalo se mu pokynů, aby šel k místnímu biskupovi a poprosil o křest.

Placidus byl ženatý a měl dva syny a tak celý rozechvělý pospíchal domů a vyprávěl své ženě celou pří-

hodu. K jeho úžasu mu žena sdělila, že i ona měla vidění a slyšela slova: „Zítra se svým mužem a dětmi přijdeš ke mně.“ Placidus vyhledal křesťany a dostalo

se jemu i jeho rodině vzdělání ve víře Kristově a křtu, přijal jméno Eustach, jeho žena Theopista, synové pak Agapit a Theopist.

Druhého dne po křtu se Eustach vydal do lesa a užel opět zjevení. Dozvěděl se, že bude podroben trpkým zkouškám, ale vytrvá-li, dostane se mu odměny. Tehdy počalo znenadání Eustachovi umírat služebnictvo, pak zašla veškerá zvířata, zloději mu vyloupili a zapálili obydlí. Pohanské obyvatelstvo přisuzovalo pohromu pomstě bohů, jimž se rodina Placidova zpronevěřila, a v nenávisti ji začalo pronásledovat. Proto se Eustach rozhodl odstěhovat se i s rodinou do ciziny a hledat tam obživu. Vstoupili na loď plující do Egypta, protože však Eustach při přistání nemohl zaplatit převoz, vzali mu jeho ženu a prodali ji do otroctví. Zničen nastoupil Eustach se syny smutně další cestu. Dostali se až k břehům řeky, když nemohli nalézt ani most, ani člun, vzal Eustach jednoho synka na ramena a přeplaval s ním na druhý břeh. Při návratu spatřil s hrůzou, jak obrovský vlk odnáší druhého synka. Zaslechl výkřik, otočil se a viděl, jak lev uchvátil prvního hochu a prchal s ním pryč.

Zhroucen a vyčerpán vystoupil Eustach z vody a klesl na kolena, pronášeje slova: „Pane, Ty's mi je dal. Ty's mi je vzal, Ty mi je můžeš opět vrátit. Jméno Tvé budiž velebeno.“ I našel pak službu u rolníka, kde zůstal v těžké práci.

Když se po mnohaletém klidu rozvířily opět pohraniční spory, vzpomněli si na něho v Římě, kde se nedostávalo schopných velitelů. Eustach se vrátil zpět a dosáhl v čele legií nových skvělých vítězství. Jednoho dne při odpočinku zaslechl rozhovor dvou mladých vojínů, kteří si vyprávěli své osudy a shledali, že jsou bratry. Byli to jeho synové. Tentýž rozhovor vyslechla i další osoba, žena, která ve vojínech poznala své syny. Tak se šťastně shledala celá rodina.

V Římě byl pak vítězný Eustach přijat s poctami císařem Hadriánem. Oslavy však trvaly pouze do té doby, než se zjistilo, že Eustach je křesťanem - vítězný velitel měl přinášet oběti pohanským bohům, ale odepřel jednat proti své víře. Byl odsouzen k smrti roztrháním šelmami. Lvi se však nedotkli ani Eustacha ani jeho rodiny. Proto byl rozžhaven kovový býk, do jehož nitra byli odsouzení vrženi. Všichni zahynuli, ale jejich těla nebyla ohněm poškozena. To se mělo stát 20. září roku 120 po Kristu.

Svatého Eustacha uctívají jako svého patrona především myslivci a lovci, dále pak klempíři a soukeníci. Nejčastěji bývá vyobrazován společně s jelenem majícím kříž mezi paroží.

Benedikt Jelínek

První den jsme se ubytovali v klášteře. Klášter byl postaven roku 1694. V klášteře dříve bydleli fran-tiškáni.

Druhý den jsme měli první budíček a první rozcvičku. Hráli jsme hru v lese s Old Shatterhandem.

Třetí den jsme stříleli papírové koule po buvolech.

Čtvrtý den jsme jeli na výlet na hrad Šternberk. Byli jsme tam na prohlídce hradu. Pan Šternberk je potomkem pana Šternberka z roku 1241, viděli jsme ho na obraze.

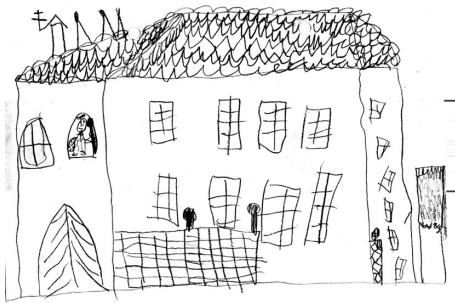
Pana Šternberka (88) jsme potkali v kapli. Jako malý kluk spadl ze skály a byl zázračně zachráněn.

Pátý den jsme se schovávali Ka-jovům. My jsme hráli Apače a vyhráli jsme.

Šestý den jsme měli k obědu řízky a loučili jsme se. Dopoledne jsme hráli hry a pak jsme si zabalili věci. Odpoledne všichni odjeli domů.

Když jsme měli volný čas, skákali jsme na trampolíně a hráli fotbal.

Na táboře se mi moc líbilo. Těším se, až tam pojedou příští rok.

Alexandr Szmatana

OHLÉDNUTÍ ZA POUTÍ DO KRSOVIC

Svatojánské putování

Ku cti a chvále Boží v předvečer Slavnosti Narození sv. Jana Křtitele, patrona chrámu Páně v Krsovicích, směřovaly kroky mnoha poutníků právě sem, aby společně oslavili památku světce jednoho z největších. Krásné slunečné počasí předznamenovalo celý průběh slavnosti, která proběhla v rámci všem farníkům už dobře známém cyklu Cesta sedmi kostelů a autorům této myšlenky jistě dala za pravdu a naplnila jejich záměr.

Ti, kteří občas dopřejí svému sluchu Boží slovo, byli posíleni Duchem Svatým a duševně osvěženi. Ti, kteří zatím hledají sílu Slova, byli atmosférou příjemně zaskočení a příště přijdou zase.

Za nevšední sobotní odpoledne poděkujme především P. Kamilovi a P. Pavlovi, za jejich přípravu této poutní slavnosti, za pronesená radostná a povzbuzující slova, za oběť mše svaté. Velký dík patří též všem pedagogům a studentům z kolínské katolické školy, kteří bez váhání našli cestu a přišli do neznámých, kdesi mezi lesy se krčících Krsovic, aby zde svým zpěvem, hudbou i výtvarnou tvorbou umocnili oslavu svátku sv. Jana Křtitele.

A tak jako tenkrát na březích Jordánu, tak i dnes jakoby tu zazněla slova od samotného Jana: „Přiblížilo se Boží království ...“. Ve stejném duchu se poutníci rozcházeli do svých domovů a v mnohých jistě

obsah těchto slov rezonuje dodnes.

Je velmi potěšující, že s velkým nadšením, s úsilím a nezištností místních se při této příležitosti také uskutečnilo přátelské a srdečné setkání všech, kterým je toto místo zvláště milé a blízké.

A na závěr mějme nemalou prosbu. Tak jako se bezpochyby sv. Jan Křtitel stará o postupnou obnovu zdejšího chrámu a zachraňuje jej od zkázy, také tak ať se stará o obnovu a záchranu duší nás všech kolem něho shromážděných a duší celé naší farnosti.

Miroslav Skopec

MODLITBA CESTY SEDMI KOSTELŮ

V nastávajícím roce Víry bych v naší farnosti rád naplnil výzvu Panny Marie, která nás neustále vybízí k modlitbě. A nejen to, po prožití už tří let v tomto krásném místě jsem se rozhodl zasvětit naši poutní uhlířsko-janovickou farnost Panně Marii, jejíž sošku můžete zhlédnout nově umístěnou na přední stěně Komunitního centra sv. Jiljí, aby právě v nadcházejícím Roce víry přijímala v naší farnosti poutníky a přimlouvala se za jejich i naše prosby a potřeby.

Panna Maria vysílá i nás, abychom my sami putovali po kostelech naší farnosti a při Cestě sedmi kostelů s tématem desatera se pokaždé při poutní mši svaté modlili za naše potřeby. Vnímám, že právě modlitba je v nadcházejícím Roce víry zvláště důležitá. V minulém roce jsme v kostelích sbírali semena plodů, abychom si uvědomili, že vše velké má počátek v malém. Podobně letos budeme také do stejných nádob sbírat semena, ale budou to semena pomyslná, semena modliteb. Pokud máte potřebu modlit se za své blízké, za vyřešení nelehké situace, za cokoliv, napište prosbu na malý formát papíru, složte ho a vhod'te do nádoby u stojanu Cesty sedmi kostelů. Odtud si vaše prosby pokaždé vy-

zvednu a při následujícím putování ke kostelům naší farnosti budeme poutní mši slavit za tyto úmysly.

V modlitbě P. Kamil

ZNOVUOBNOVENÍ SUDĚJOVSKÉ FARY

Milí farníci, jak jste si mohli všimnout, započala oprava sudějovské fary, která navazuje na snahu zachránit krásnou barokní budovu jakožto památku, ale předně umožnit její užití pro potřeby poutního místa a naší farnosti.

Celková oprava fary navazuje na projekt obnovy významného poutního místa sv. Anny, který je již několik let podporován MK ČR. Zasluhou mého předchůdce P. Josefa Nerada získal celý areál kostela a přilehlých ambítů nový vzhled, ale především duchovní rozměr prožívaný pravidelným slavením bohoslužeb a červencovou poutí ke cti sv. Anny.

Znovurekonstruované zázemí fary bude poskytovat byt pro správce – duchovního či laického. Dále dvě místnosti v přízemí, z nichž jedna bude sloužit pro setkávání a druhá jako knihovna. V nově vybudovaných podkrovních prostorách fary vznikne malá expozice věnovaná historii poutního místa. Směrem do zahrady bude znovu postavena prosklená veranda, která bude rozšířena o sociální zařízení.

Celková oprava fary, která má být dokončena na jaře příštího roku, nejen že odstraní havarijní stav zvláště střechy, ale poskytne potřebné zázemí pro poutní místo. Rád bych, aby vybudované zázemí sloužilo jako místo odpočinku, modlitby, aby obohatilo náš duchovní život.

Na stavební obnově, jak je to v dnešní době pouze možné, se podílí vybraná stavební firma, ale na duchovní obnově by se měl podílet každý z nás. K této duchovní obnově Vás budu i nadále zvat. Je na nás, jaké hodnoty předáme dalším generacím.

P. Kamil

PÁTEČNÍ DOPolední SETKÁNÍ V KOMUNITNÍM CENTRU SV. JILJÍ POKRAČUJÍ

Na Cestě sedmi kostelů s tématem sedmi dnů stvoření jsme se po celý rok společně scházeli při pátečních dopoledních setkáních.

V nadcházejícím II. ročníku Cesty sedmi kostelů budeme v pátečních setkáních pokračovat. Bude nás provázet téma víry z pohledu Desatera a život věrozvěstů Cyrila a Metoděje, jejichž 1150 výročí příchodu na Velkou Moravu si v příštím roce připomeneme.

Setkávání probíhají pravidelně jednou za 14 dní od 9:00 do 11:30.

V pátek 21. 9. 2012 se vydáme na pouť do nově postaveného kláštera sester trapistek v Poličanech u Sedlčan. Jste srdečně zváni!

P. Kamil, Jája Trojanová

CHRÁMOVÝ SBOR ZVE

Milí farníci, přátelé, známi i neznámi. Zveme všechny vás, kdo máte rádi muziku a chcete si s námi zazpívat, do našeho chrámového sboru. Věk není rozhodující, znalost not není podmínkou. Přijďte si nás poslechnout, „okoukněte“ prostředí, vše si rozmyslete a pak to zkuste! Scházíme se v Komunitním centru v Uhlířských Janovicích jedenkrát týdně v pátek v 18:30. První zkouška po prázdninách bude v pátek 5. října.

Tešíme se na vás.

Marie Jirásková

VÝROBA BETLÉMU

Srdečně zveme všechny zájemce k výrobě betlému. Jedná se o program připravený pro rodiny,

všechny přátele a kamarády. Chtěli bychom vyrobit betlém, na Vánoce ho umístit v kostele sv. Aloise a na Tři krále dát na výstavu betlémů v kostele sv. Jiljí. Použijeme ověřenou a vyzkoušenou techniku – práce se dřevem a výroba postav a zvířat z moduritu. V Komunitním centru sv. Jiljí se budeme za tímto účelem scházet každé úterý v době od 17:30 do 18:30, začínáme 2. října. Vyrábět se bude také na modelářském kroužku, v mateřském centru i doma, jak nám budou síly stačit. Kdo chcete, přijďte a pomozte nám.

Mašínovi, Houdovi, Stanislav Vilím

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Náboženství je nepovinný předmět, který je součástí školní výuky. Obsahem výuky je seznámení dětí s obsahem Bible a naukou římskokatolické církve.

V ýuka bude probíhat v Komunitním centru sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích. Den a hodina výuky budou upřesněny na první schůzce: v Janovicích v KC ve středu 19. září v 15:00. Na zahájení výuky jste, rodiče, srdečně zváni. Výuka náboženství se nabízí dětem od 1. do 9. třídy. Výuku bude zajišťovat P. Kamil Vrzal a pastorační asistentka Markéta Havrdová. Přihláška je k dispozici v kostele, ve škole, na internetových stránkách farnosti.

Příprava dětí na první svaté přijímání započne v lednu příštího roku.

ZVEME VÁS

- v neděli 23. 10. 2012 ve 12:00 bude v kostele sv. Mikuláše ve Vidicích slaveno výročí posvěcení kostela.

- Cesta sedmi kostelů pokračuje... Vydáme se po ní v neděli 30. září 2012 a poputujeme společně do kostela sv. Václava v Hodkově.

- v sobotu 6. 10. 2012 v 16:00 na faře v Čestíně se uskuteční vyprávění o starozákonní cestě po Svaté zemi. Vyprávět nám budou manželé Hermanovi.

- u příležitosti svátku sv. Františka z Assisi se uskuteční v neděli 7. 10. v 15:00 před kostelem sv. Jiljí v

Uhl. Janovicích žehnání zvířat.

- v sobotu 20. října pokračuje Cesta sedmi kostelů poutí do kostela Nejsvětější Trojice v Drahodobudicích. Vydáme se v 10 h od kostela sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích, ve 14 h začátek programu v kostele v Drahodobudicích, ve 14:30 pohybové divadlo na téma sedmi dnů stvoření Kameny země, v 16:00 mše svatá.

- v sobotu 27. 10. 2012 v 16:00 na faře v Čestíně se uskuteční vyprávění o Dolomitech. Vyprávět nám bude rodina Havrdova.

FILMOVÝ KLUB

Neděle 16. 09. 2012 od 17:00 hod ...

Roucho – The Robe ... film z roku 1953, USA, původní znění, české titulky.

Příběh natočený podle stejnojmenného románu Lloyda C. Douglase částečně kopíruje evangelijní příběh. Hrdina Marcellus, římský tribun, po převelení do Jeruzaléma velí vojenské jednotce, která je přítomna ukřižování Ježíše Krista. On sám hrou v kostky získává Spasitelovo roucho, jenž mu zcela změní jeho dosavadní život.

Neděle 14.10.2012 od 17:00 hod ...

František z Assisi - Francis of Assisi Drama z roku 1961, USA, původní znění, české titulky.

Pozapomenuté zpracování životního příběhu sv. Františka v režii Michaela Curtize, které se důsledněji drží realíi a osobního života tohoto významného světce.

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Kostel sv. Aloise UHLÍŘSKÉ JANOVICE	1. a 3. čtvrtek v měsíci 17:00 - 17:25	1. a 3. neděli v měsíci 7:30 - 7:50
Kostel sv. Petra a Pavla ČESTÍN	na požádání po každé mši sv.	
Kostel Narození P. Marie KOŠICE	na požádání po každé mši sv.	
Kostel sv. Anny SUDĚJOV	na požádání po každé mši sv.	

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

	NE	PO	ST	ČT	PÁ	SO
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	8:00		17:30	17:30*	17:30	
SUDĚJOV						16:00**
ČESTÍN	10:00					
KOŠICE	12:00					
ZÁSMUKY	9:30					
VAVŘINEC	11:00					

* První a třetí čtvrtek v měsíci - za posvěcování služby kněží.

** Od 3. 11. 2012 a po celé zimní období.

ČTVRTEČNÍ MODLITBA BREVIÁŘE V KC SV. JILJÍ

- v 8:00 h modlitba ranních chval

- v 17:00 h modlitba rodičů za své děti

Vydáno: 15. 9. 2012 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz
 P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmyky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 27. 10. 2012

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.